

Kunst en Letteren

KURHAUS

ZONDAGAVOND Solist: H. Borovsky

Een bonte, boeiende avond. Geen der componisten had iets van den ander. Gemeen was alleen de brandende fantasie bij ieder. Hetgeen daarbij het feit, dat Ansermet een zeer gelukkig avond had en Ansermet een zeer gelukkig avond had...

Er heeft een geestdriftige applaus-reflex geklonken. Na de rust, waarin de schoonheid van den horizon het in allen eenvoud van alles won...

De vertolking heeft mij aangegrepen, Ansermet en orkest waren onder den indruk, geïmpreerd. Dat was een oogenblik van geheime muziek. Men is geneigd te twijfelen, of „het publiek“ de portie dezer dingen wel waarneemt...

Als dan Sibelius in het orkestgedicht „En Saga“ van land en volk en geschiedenis, van wijdsheid en somberheid van Finland verhaalt, als hij de eindelooze wintermachten met eindelooze, maar ontroerd-liefderlijke, vertellingen van vaag-duidelijke gebeurtenissen tracht te korten...

Wat is Ansermet schillerend in dèrgelijk werk thuis! Partituur en orkest, esprit en tempi, drang tot spanning en bouw, worden bewonderenswaardig beheerscht. Niet de brille, maar de esprit en de vertelling in voornaamheid heerschen. Met groote winst voor de muziek.

Een dankbaar huldigend applaus. A. d. W.

ONTVANGST GEMEENTEMUSEUM

Concert op oude instrumenten. Op het half uur muziek, Zaterdagavond den leden van den Ned. Journalistenkring door het Gemeentebestuur in het Gemeentemuseum aangeboden, zijn de voortreffelijk gespeelde solo's voor viola da gamba niet door Johan F. Jalink voorgedragen, maar door m.e.j. Joh. F. Jalink, celliste alhier.

Zowel zij als mevr. Toos Kingma-Verhey, spraa, en Elisabeth Everts, die clavierhoofd, zinnen en tafelpiano met talent heeft gespeeld, hebben warmen bijval geoorloofd. De heer B. B. B. stoot zich in het Largo uit een trio-sonate van Krieger als violist met succes bij de dames aan.

GOUDEN MEDAILLE VOOR NEDERLANDSCH ORGANIST.

De jonge Maastrichtse musicus Louis Toebusch heeft aan het Koninklijk Conservatorium te Lull de gouden medaille voor orgel verworven. Voor het eerst is deze onderscheiding toegekend met de gelukwensen der jury. Zijn stuk naar keuze is een eigen compositie Triptyque, preludium, adagio, finale geweest.

BUNINGS DERDE TOCHT.

J. W. F. Werumeus Buning, ik zie, ik zie, wat gij niet ziet. Derde Tocht. (Em. Querido's Uitg. Mij, Amsterdam 1939).

Werumeus Buning heeft den smaak bevestigd van zijn literaire zwerftochten door Nederland; hij is nu op zijn derden tocht geweest en gaat voort zichzelf als de smakelijke bemiddelaar te stellen tusschen het Nederlandse landschap en den lezer. Ditmaal heeft hij vertoeld in Maas en Waal, bij het voormalige kasteel van dr Faust in de Tielerveld, op Texel, in het onbekende Noorden (van ons land, wel te verstaan), bij Coevorden, in de Maas-contrée en last but not least in de buurt van Groenlo en Bredvoort, den onvoorzien Gelderschen Acherhoek.

Bijna overbodig te zeggen, dat ook dit met fraaie foto's geïllustreerde deel zich genoeijlijk laat lezen. Alleen zal Buning er voor op moeten passen, dat hij niet te veel in de geschiedenis gaat grassduiven ten koste van zijn „eigen oogen“; want het populariseren van oude bronnen geeft toch niet die couleur locale, waaraan men Buning's literaire Verkeerde albums het meest apprecieert. Een kritische opmerking over een boek, dat eigenlijk uitdaagt tot gezellige critiekloosheid: de versregel, waarin „'s Mijnslaafs lot in 's aardrijks ingewand“ voorkomt, is niet van Bilderdijk, zoals Buning meent, maar van den overvulsten bard der Hollandse natie, H. J. M. Men zegt, dat juist op grond van dien regel de Amsterdamse Helmersabund haar naam heeft gekregen.

M. A. B.

SLUITINGSFEEST HAASCHE KUNSTKRING

Het bestuur van den Haagschen Kunstkring had Zaterdagavond de leden en genooijden voor de laatste maal in het seizoen bijeeroepen om het te sluiten. Voorzitter Wegerif wees in zijn openingswoord op het vele werk, dat in het afgelopen winterhalfjaar was verricht. Met voldoening stelde hij een grooten vooruitgang in het ledental vast en bracht daarna een vroolijke noot in zijn toespraak, door herinneringen op te halen uit de notulen en correspondenties uit de beginjaren der vereeniging.

Het was een treffend oogenblik, toen de nator van den Kring erepresident Saliter van Wisscherke hem een bundel bescheiden overhandigde ter aanvulling van de zoo juist opgerakelde herinneringen, en zijn vertrouwen uitsprak, dat onder de nieuwe leiding de Kring een nieuw tijdperk van bloei tegemoet ging. Daarna was het woord aan de kunst. Albert Danckmeyer vertolkte de 18 variaties, die van Anrooy schreef op het beroemde lied „Aan den oever van een snellen vliet“, variaties opgezet in den stijl van verschillende componisten: Händel, Mozart, Haydn, Rossini, enz. Een geestige oeuvre, door Dankmeyer met veel slijbregip vertolkte.

Maud Cossaar sloot zich hierbij aan met declamatie van „Bogroelingen“ van Aart van der Leeuw. Haar groeiend talent, zich openbarend in selecte keuze van programma en beschaafde voordraver, bevredigde oud en jong. Guus van Genderen, die een vroolijke voordracht beloofd had, zocht het bij onze Oostelijke naburen en droeg werk voor van Ringelartz, Morgenstern en Kistner. De middelmooit vormde den hoofdschotel en werd om haar bijzonderen geest zeer gewaardeerd.

Om het streven van den Kunstkring in beeld te brengen, had Hein van Essen een spel „Opbouw“ ontworpen, waarin de schilder, de architect, de dichter, de musicus en de Muze de hoofdpersonen waren. Het zou van stonde aan tusschen deze heel goed gegaan zijn, als het „Ik“ niet alle pogingen in het werk gesteld had om de goede bedoelingen te laten mislukken. Er dreigt zelfs van den helen „Opbouw“ niets terecht te komen door den egoïstischen hoogmoed der kunstenaar. Gelukkig brengt de Muze alles in het reine. Het geheel werd vlot en met toewijding gespeeld, waartoe het juiste begrip van den schrijver, die de rol van het „Ik“ en de klare stem van Thera Bovens, die de Muze vertolkte, in niet geringe mate bijdroegen.

De zaal was stampvol en ging na afloop vol energie den dageraad en den zomer tegemoet.

Een verborgen schilderij

Naar aanleiding van het bezoek der journalisten aan de Tweede Kamer

Een medewerker schrijft ons: Wanneer journalisten ergens komen, al is het niet qualitate qua, waar ze niet gewoon zijn te komen, is het gevaar groot, dat ze iets bemerken, dat naar hun opvatting niet geheel juist is en door middel van de Pers verbeterd kan worden.

Wetnu, bij het bezoek dat de Nederlandsche journalisten j.l. Zaterdag aan het gebouw van de Tweede Kamer brachten, kwamen zij o.a. ook in de koffiekamer en schrijfkamer van de leden der Kamer. In deze laatste kamer ontdekte ik onder enkele andere schilderijen, die vroeger voor en ieder te bezichtigen in het Rijks museum te Amsterdam hebben gehangen, ook een groot en zonnig schilderij van Otto Erelman groot 139 bij 195 cm en dat voorstelt hoe Koningin Wilhelmina naast Koningin Emma, gezeten in de witte calèche en omgeven door hooge militairen, waarvan verschillende te onderkennen zijn, op 5 September 1899 Haar intocht deed in Amsterdam. Stralende in het licht en vol kleurenprijs rijdt de stoet op het Frederiksplein om de Utrechtse straat in te draalen. Het is een tafereeltje het aanschouwen driedubbel waard.

Maar weggestopt is het nu in een donker vertrek, dat slechts toegankelijk is voor de leden van de Tweede Kamer. Ons volk kan het in een openbare verzameling niet zien. En toch is dat volkomen onjuist temeer omdat dit schilderij een geschenk is geweest van een aantal kunstvrienden, die het bij den kunsthandelaar Biesing in de Molenstraat indertijd gekocht hebben en het aan het Rijksmuseum hebben aangeboden ter plaatsing.

Daar heeft het indertijd ook gedurende tal van jaren gehangen. In den catalogus van het Rijksmuseum van het jaar 1910 komt dit schilderij nog voor. Het hing in dien tijd in den doorgang tusschen het eigenlijk museum en het Prentekabinet, waar het het volle licht had, dat dit schilderij behoeft.

Thans hangt het in het donker. Gelukkig is het bij het 40-jarig regeringsjubileum van H.M. de Koningin ontdekt en gereproduceerd voor

Nederlandsche journalisten in het Westland

Den Haag: één der eerste onder de schoone steden der wereld

De tweede dag der excursie

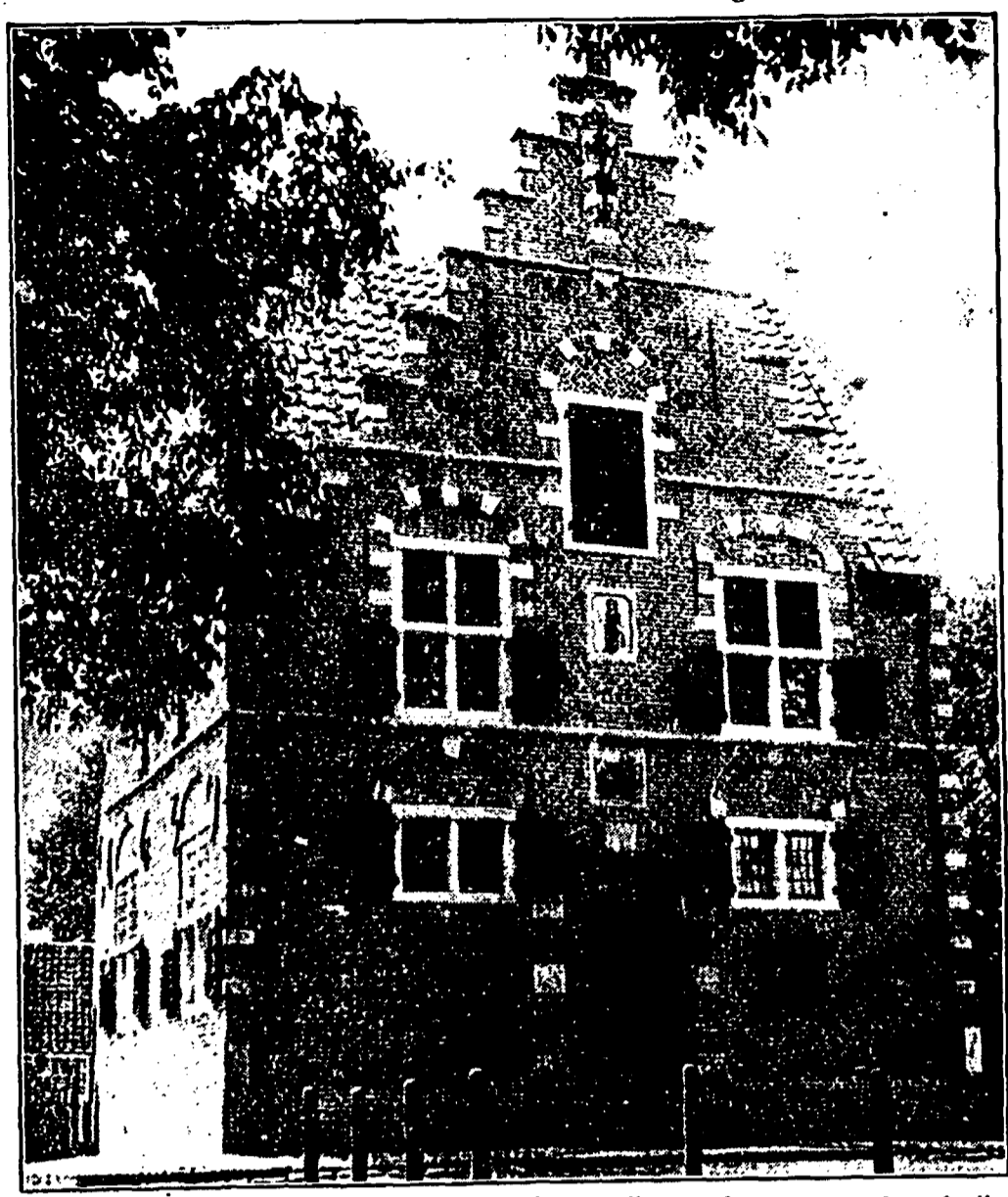
Zooals wij reeds hebben gemeld, eindigde de eerste dag van het jaarlijksche uitstapje van den Nederlandschen Journalistenkring, dat ditmaal de Residentie en omstreken tot do. had in een gezellig samenzijn met attracties in den foyer van het Kurhaus, waar de excursisten de gast waren van den A.N.W.B. en van de directie van de Maatschappij Zeebad Scheveningen.

De deelnemers werden in een hartelijk speelsch welkom genomen door den voorzitter van den A.N.W.B., den heer H. P. J. Bloemendaal, burgemeester van Arnhem. Onder de aanwezigen waren voorts o.a. de heeren H. J. van Balem, directeur Algemeene Zaken en W. A. M. Westrouwen van Meeteren, directeur tourisme van dezen bond, mr. C. Adama Zijlstra, namens de directie van de Maatschappij Zeebad, en de heeren C. R. T. baron Krayenhoff, voorzitter, en mr. H. C. H. Canter Cremers, ondervoorzitter van de Algemeene Vereeniging voor Vreemdelingenverkeer. Baron Krayenhoff sprak woorden van waardering voor den steun, dien hij steeds van de zijde der pers mocht ondervinden.

De Toeristenbond had voor de buffetten gezorgd. Tot slot van den avond heeft mr. J. J. van Bolhuis nog eens de dank der gasten voor de prettige ontvangst vertolkte.

De tweede dag van het „Kring-uitstapje“ (zigen) ving aan met een rondrit van Scheveningen uit door de Residentie met autobussen

Het Raadhuis van Zuidschermer gerestaureerd

Het oude raadhuis van Zuidschermer is gerestaureerd. De Commissaris der Koningin heeft het Zaterdag officieel geopend. Tevens is het uit 1652 dateerende rechtshuisje, dat, na steen voor steen te zijn afgebroken, naast het raadhuis wederom is opgebouwd, in gebruik gesteld. Vooral na het midden van de negentiende eeuw was het gebouw, dat uit 1639 dateert, zeer achteruit gegaan. Er was een groot gebrek aan ruimte en behoefte aan een brandvrije bewaarplaats voor de archieven, van de gemeente, Monumentenzorg en den architect A. A. Kok te Amsterdam, is een oud rechtshuisje dat verwaarloosd en tot geen enkel doel, eenzaam te Grootzchermer stond, afgebroken en achter het raadhuis, dat ook oorspronkelijk een rechtshuis was, weer opgebouwd, met als schakel er tusschen een brandvrije archiefruimte.

PERGOLESI.

Een concert voor twee cembal ontdekt. De heer J. A. Stelfeld te Antwerpen, de schepper van een der grootste en rijkste particuliere muziekbibliotheken ter wereld, heeft deze dagen een bijzonder belangwekkende vondst gedaan, toen hij de hand legde op een „Concerto à Cembalo Concertato Lmo, Cembalo Concertato 2o, Violini, Viola e Basso del Sigs Pergolesi“. Het bestaan van dit werk was n.l. tot op heden geheel onbekend; nergens is er melding van gemaakt, wat anders zeker het geval geweest zou zijn, gezien het betrekkelijke geringe aantal instrumentale composities van den genialen componist van „La serva padrona“ en het „Stabat Mater“, die reeds in 1738 op 26-jarigen leeftijd overleden is.

Het concert, dat allen in een afschrift bewaard schijnt gebleven te zijn, bestaat uit drie deelen: Allegro assai — Adagio tarlissimo — Allegro; de stijl kan aan Pergolesi's auteurschap nauwelijks eenigen twijfel laten, en de kunstwaarde van deze muziek lijkt een uitvoering ten volle te rechtvaardigen.

NED. KRING VAN BEELDHOUWERS

Het bestuur der afdeling Amsterdam van den Nederl. Kring van Beeldhouwers is in de laatste vergadering als volgt samengesteld: G. J. van der Veer, voorzitter, J. W. Havermans, vice-voorzitter, W. B. IJzerman, secretaris, C. J. Hassoldt, penningmeester.

verschillende gedenkboeken. Maar daar gaat het niet om. Dit geschenk aan den Staat van een schilderij dat zowel uit kunsthistorisch als uit nationaal oogpunt bepaalde kwaliteiten bezit behoort door iedereen te kunnen worden bezichtigd.

De heer G. Polak Denis, wrnd voorzitter van den Nederlandschen Journalistenkring, spreekt de journalisten toe. (Foto dr Erich Salomon.)

van de Westlandsche Stoomtram Maatschappij. Men bracht een bezoek aan het recreatieoord van de Koninklijke Petroleum Maatschappij te Rijswijk, het Huis Te Werve, waar de deelnemers ontvangen werden door den heer W. A. Stenbergh, secretaris van het bestuur van dit clubhuis, en den perschef van de Koninklijke, den heer H. Kroon Jr. Na een bezichtiging van het park en het nuttigen van een kopje koffie, ging het verder met de autobussen het Westland in. Er was een kort ophoudt te Naaldwijk en vervolgens werd andermaal gestopt bij de bloemen- en vruchtenwekerij van den heer P. Kester te Westerlee, waar de heeren P. Vis en K. N. J. Flint, voorzitter en secretaris van de V.V.V. voor het Westland de excursis-

DR LOUIS LEIPOLDT.

De Zuid-Afrikaansche geneesheer dr Louis Leipoldt, die docent is aan de medische faculteit van de universiteit te Kaapstad, heeft als zoodanig ontslag genomen en eveneens zijn geneeskundige praktijk als kindergeneesheer neergelegd. Hij zal zich hoofdzakelijk aan zijn letterkundig werk blijven wijden. Als zoodanig is hij een zeer bekende figuur in de Z.-A. letterkunde, schrijver, dichter, biograaf en dramaturg, die ook een lijvig kookboek schreef: „Kos vir die Kenner“. Dr Leipoldt werd 28 December 1880 geboren.

TENTONSTELLING MEMLING.

Het maandschrift L'art et les Artistes, dat te Parijs verschijnt, heeft een geheel nummer gewijd aan de tentonstelling, welke van 24 Juni tot 1 October te Brugge gehouden wordt van het werk van Memling.

ABSTRACTE SCHILDERS TE PARIJS.

De groote kunsthand Charpentier te Parijs, waar Deltour tegenwoordig de leiding heeft, stelde de bovenzalen voor een reeks groepen beschikbaar, om een beeld te geven van de aesthetische en technische evolutie van een kunst, die zich totaal van de rechtstreeksche visie der natuur heeft losgemaakt, om het even of men ze constructivisme, neo-plasticisme, niet-objectief, enz. noemt. Memling van Doersburg organiseert ze en er komen werken van wijlen Theo van Doesburg, P. Mondrian, van der Leek en Cesar Domela Nieuwenhuis.

ten hebben ontvangen en, na een rondleiding door de kassen, voortbrengelen van het Westland, n.l. anjers, druiven en perziken, aangehouden. Bij deze ontvangst waren ook de rijksbouwconsulent ir. J. M. Riemsens en de burgemeester van Naaldwijk, de heer Th. P. J. Elsen, aanwezig.

Over „Gravenhage, Monster en Loosduinen reed men weer naar Scheveningen terug. Hier bood de Kamer van Koophandel en Fabrieken voor „s-Gravenhage en omstreken in Selnpot aan de journalisten een dejeuner d'initiative aan, waarbij o.a. behalve de voorzitter van de Kamer, de heer A. G. Verbeek, de beide ondervoorzitters, de heeren F. Schiff en M. Kropveld, o.a. ook de wethouders prof. ir. C. L. van der Bilt, L. Buurman en M. Vrijenhoek en de Haagsche gemeentesecretaris mr dr J. J. Boasvoon aanzaten.

In zijn tafelrede dankte de heer Verbeek de Nederlandsche Journalisten voor hun belangstelling voor Den Haag. Ten onrechte, zoo ziedt spr., ziet men ook stad nog steeds als uitstulend woonstad. Maar gaandeweg heeft zich in „s-Gravenhage de industrie sterk ontwikkeld. Ze is vrijwel geconcentreerd in het Laakkwartier, rondom de Laakhaven, aan groot vaarwater en heeft eigen aansluiting aan het spoorwegan. Dit complex, een oppervlakte van 38 ha beslaande, is reeds geheel in gebruik genomen en nog duurt de vraag naar industrieterreinen voort. Thans wordt gewerkt aan het graven van nieuwe havens in den Bieckhorstpolder en aan het bouwrijp maken van nieuwe terreinen, waardoor wederom een oppervlakte van 36 ha voor de industrie verkregen wordt. Als bijkomstige bouwde de N.V. Radiofabriek v.h. Van der Heem en Bloemendaal reeds een nieuwe fabriek, waarin 500 arbeiders radio-apparaten, stofzuigers en naaimachines vervaardigen. Tenslotte zijn er naast den Fruitweg nog handels- en industrieterreinen, ten grootte van 9 ha in exploitatie.

Tot de voornaamste producten der industrie in Den Haag behooren, naast de zoo juist genoemde: perswerken, meubelen, sigaretten, chocolade, rubberartikelen, liften, stalen ramen, bier en voedingsmiddelen. Door de concentratie in

Er dreigt onder de jeugd een nieuw soort klassenstrijd

De werkloose jeugd wordt radicaal en cynisch, zegt dr Posthumus

Jeuglleidersconferentie op de Ernst Sillemhoeve

Op de Ernst Sillemhoeve, bij de Lage Vuurche, is een jeuglleidersconferentie geopend, waaraan ongeveer zestig jeuglleiders van verschillende richting deelnamen. De heeren G. W. F. van Hoeven, directeur van den socialen jeugddienst van het departement van sociale zaken, en ir. S. A. Posthumus, assistent van de Technische Hoogeschool te Delft, hebben gesproken over Jeugdwerkloosheid.

Na de opening door dr C. P. Gunning, uit Amsterdam, hield ir Posthumus hierna zijn referaat; hij beschouwde het vraagstuk uit principieel, theoretisch standpunt. Bij werkverringing blijkt thans gebrek aan jeugdige geschoolde arbeiders. De jeugdige arbeiders missen dan meestal een specialisatie van hun vak, welke alleen in het bedrijf is op te doen. Deze maatschappelijke kant van het vraagstuk staat naast den persoonlijke kant.

Het groote gevaar spr. hierin, dat er een kloof dreigt te ontstaan tusschen de arbeidenden en de niet-arbeidenden. Er dreigt een nieuw soort klassenstrijd te ontstaan. De werkloose jeugd wordt radicaal en cynisch, en is ten prooi aan een grondloose verbittering. De schuld van dit alles ligt bij de Nederlandsche volksgemeenschap. Het is niet voldoende, dat men de jeugd werk geeft en over loon niet spreekt.

De jeugdwerkloosheid is niet op te lossen met werk alleen, doch met betaald werk, want dan pas zal de jeugd zich weer normaal gaan voelen. In zekere kringen wil men het jeugdwerkloosheidsprobleem als afgedaan beschouwen, met het motief, dat de jeugdwerkloosheid vermindert. Dat zijn de kringen, die aanvoeren dat de jeugd via het bedrijfsleven weer aan het werk moet. Zeker zal dat moeten gebeuren, doch dan zal er gesproken moeten worden over verkorting van den arbeidsduur en verlaging van den pensioengerechtigden leeftijd.

Krachtig keerde spr. zich tegen een mogelijken arbeidsdienst, zoals die thans wordt gesuggereerd: voor werklozen en voor werkenden. Gevaarlijk was de maatregel reeds, grenstroepen te doen vervangen door werklozen, alleen al omdat de kloof tusschen werklozen en werkenden dan niet alleen wordt bestendigd, doch vergroot dreigt te worden. Ontstellende cijfers.

De heer Van Hoeven sprak over den technischen kant van het probleem. Tot dusver bezitten we in het kader van de jeugdwerkloosheidsbestrijding centrale werkplaatsen, kampen, vakcursussen, dienstbodeninternaten en werkobjecten, en het blijkt niet genoeg te zijn. Ook deze spr. keerde zich tegen de meening, als zou er geen werkloosheid onder de jeugd bestaan. Bij de arbeidsbemiddelingsbureaus bleek slechts een deel van de jeugd ingeschreven te staan, doch de in 23 gemeenten ingevoerde jeugdregistratie gaf ontstellende cijfers te zien.

Als de jeugdregistratie over het geheele land is ingevoerd, zal het uit zijn met fanasereen over deze cijfers en zal men weten, welk deel geschoold en welk deel ongeschoold is. Het staat-van-dienstboekje zal eveneens wettelijk verplicht worden.

Den volgenden dag is de conferentie voortgezet met een referaat van den heer H. G. D. de a.u. hoofdredacteur van „De Jonge Man“ over Jeugd en Kerk.

De kerk is het organisme dat het godsdienselijk leven zien kan en moet, naar een bepaalde formulering van haar Credo. Ge loof is de toegang tot de waarheden of eigenlijken het leven zelf.

Het moge zijn dat de jeugd gelooft buiten traditie te kunnen, doch de rijpere jeugd weet beter. Er bestaat echter een gevaar dat door deze traditie verlaten wordt en men leven veronderstelt, terwijl de dood reeds is ingetreden. De critiek die de jeugd uitoefent op de Kerk is niet altijd zonder reden. Kenmerkend is wel dat deze critiek nooit tegen de belijdenis gaat, doch tegen het feit dat de Kerk niet altijd volgens die belijdenis leeft. Het oordeel van de jeugd over de kerk is grootendeels vals en moet vals zijn. Dat de jeugd a-kerkelijk en zelfs on-kerkelijk wordt is het naderken van ideeën, die door de wetenschap reeds lang zijn prijs gegeven.

Als conclusie ziedt spr. dat de kerk de boodschap omtrent den Zaligmaker — die aan haar schuld niet debet is — aan de jeugd

„BOSCHNIME“ VAN JOOP VAN LUNTEREN

Aan den Beendendhouwscheug is een groot U-vormig flatgebouw, „Boschrande“, verzeen, dat als een der mooiste voorbeelden in de Residentie wordt beschouwd. Op het binnenplein heeft de Rijswijkse bouwmeester, architect B. Hoogstraaten, een uitvoer ontwerp met een fontein, waarop het hierbij weergegeven beeldje van den kunstenaar Joop van Lunteren is aangebracht. Het is een boschnime, die zich hier in het spel van het water zit te verlustigen. Men moet het waarden, dat in dezen tijd architecten er niet in de eerste plaats op zijn een gebouw zoo goedkoop mogelijk op te trekken, maar dat zij een open oog houden voor de kunstzinnige verrijning van hun werken.

moet verkondigen, want de kerk die aan God geloofd zal velen trekken uit de duisternis naar het Wonderbare licht. Prof. J. H. Niekke, directeur van het Philosophicum te Warmond, sprak vervolgens over de beginselen die de R.K. Kerk leiden, bij de bemoeienissen met de jeugd. De opvoeding der kinderen is een voltooiing van datgene wat bij de verwekking aangevangen is. Het voornaamste recht van de ouders is hun plicht te dien. De opvoeding is plicht en recht, van de verwekkers, dus de ouders, waaruit volgt dat zij niet een recht of plicht van den staat kan zijn. Evenmin als de staat heeft de kerk recht den ouders den opvoedingsplicht of het opvoedingsrecht te onttreuen.

Mooi gebruid

worden gelaat, als en armen door AMILDA-zonnebrandcrème. Voorkomt tevens verbranden en de zoo pijnlijke zonnebrand. Fiacon 60 ct. Tube 60 ct. Doos 50 en 25 ct. (Adv.)

Dr Louis Raemaekers gehuldigd

In Limburg had zich enigens tijd geleden een eerooijde gevormd ter hulding van den Roermondenaar dr Louis Raemaekers, den politieken teekenaar, die kort geleden 70 jaar is geworden. De hulding van Raemaekers geschiedde gistermiddag in de bovenzal van hotel Du Casque te Maastricht in tegenwoordigheid o.a. van het lid der Tweede Kamer, ir. M. Bongarts, de burgemeesters van Roermond en Maastricht beschermheeren van het huldigungscomité, een deputatie van de Roermondse bevolking, de heeren H. Houben, consul van Frankrijk en mr. J. Hustinx, consul van België, mr. G. Bonhomme, president der Maastrichtse rechtbank, een aantal Limburgsche artisten en besturen van verschillende kunstenaarsvereenigingen.

Raemaekers is in hartelijke bewoordingen achtereenvolgens gehuldigd door den heer J. Schaepkens van Rimpst, wethouder van onderwijzen, kunsten en wetenschappen van Maastricht, door oud-minister van Waterstaat mr. P. J. Reymers, burgemeester van Roermond, die aan dr Raemaekers de zilveren eerooijde medaille zijner stad overhandigde, door ir. mr. W. Michiels van Kessenich, burgemeester van Maastricht en door den heer M. Kemp, die namens het huldigungscomité aan den gehuldigde een fraai uitgevoerd „album amicorum“ aanbode, waaraan tal van Limburgsche kunstenaars zeer artistieke bijdragen hadden geleverd, zoodat dit album een gebundelde expositie van Limburgsche kunst is geworden. Aan mevrouw Raemaekers werd een bloemenmand aangeboden. Voorts hebben nog het woord gevoerd ir. M. Bongarts en de heer Ern. van Aelst, voorzitter van den Limburgschen kunstkring.

Raemaekers, die hartelijk dankte voor deze hulde, zoo treffend van Limburgsche spontaneiteit, is tenslotte nog verrast met een vocale hulde van de K.Z. Maastrichter Staar, die hem de Nederlandsche en Limburgsche volksliederen toezong.

VIJF BEST-SELLERS VOOR EEN HALVEN DOLLAR

In Amerika is een nieuw tijdschrift verschenen, speciaal bestemd voor lezers met weinig tijd. De uitgevers veronderstellen, dat iedereen weinig tijd heeft want in de advertenties staat: „Wij zijn zeker dat 't ook voor U de oplossing zal brengen“. Elke maand ontvangt de lezer één nummer van het „Comibook“, vijf korte uitgaven van de boeken, die in die periode het meest verkocht worden. Het zijn, zeggen de uitgevers, „de boeken waarover gij op intelligente wijze wilt kunnen meespreken“. In dit tijdschrift worden de boeken afgedrukt zoodat de woorden van den schrijver worden veranderd: de romans zijn slechts verkort tot een lengte die het lezen aantrekkelijk maakt. De boeken zijn aangemeten aan den beperkten leestijd van den koper en men spaart tijd en geld, want men kan voor een halven dollar over vijf boeken opmerkingen maken. Inderdaad, één van de slechte eigenschappen van best-sellers is in den regel de lengte.

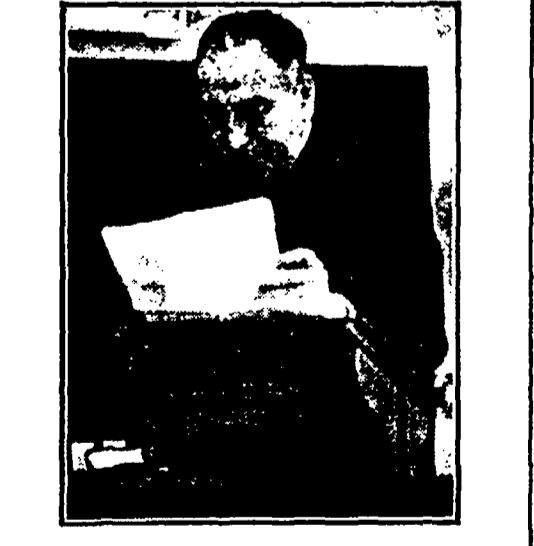
JEAN BOUCHER

Op 69-jarigen leeftijd is te Parijs overleden de beeldhouwer Jean Boucher, leeraar aan de Academie voor Beeldende Kunsten, die talrijke werken gemaakt heeft, o.a. het standbeeld voor generaal Gallieni en het overwinnings-gedenkteeken te Verdun.

Naar wij vernemen zal binnenkort bij Joh. Enschedé en Zonen te Haarlem een nieuwe bundel gedichten verschijnen van P. N. van Eyck. De titel is Herwaarts.

Het stuk Jeanne et la vie des autres van René Bruyze, waarvoor hij van de Academie Française den Prix Brieux van 20.000 fr. met algemeene stemmen heeft gekregen, is met algemeene stemmen door de Comédie Française geweigerd.

In het Städtische Kunstinstitut te Frankfurt wordt op het oogenblik een tentonstelling gehouden van Nederlandsche landschapteekeningen uit de zestiende en de zeventiende eeuw.

Mr J. J. van Bolhuis, die 25 jaar voorzitter is geweest van de Haagsche Journalistenvereeniging, voert namens deze rectorie de vereeniging het woord. (Foto dr Erich Salomon.)

de buitenwijken, bestaat er geen gevaar, dat de industrie het bijzonder karakter van de Residentie als woonstad zal aantasten. „s-Gravenhage is, en zal blijven, een der eerste onder de schoone steden der wereld. Spr. stelde een drank in op het welzijn van de leden van den Nederlandschen Journalistenkring en hun dames, en op het spoedig algeheel herstel van den voorzitter van den Kring, den heer H. Dekking. De wnd. voorzitter van den Kring, de heer G. Polak Denis's bedankte den heer Verbeek voor de gastrijke ontvangst. Deze tweede dag van de excursie, die eveneens de eerste dag door bijzonder fraai weer begunstigd is, eindigde met een thee op het Solarium van het Palace-hotel, waar de deelnemers en hun dames de gasten waren van den perschef van de Koninklijke en mevrouw Kroon.